

[Carsten Andersen]

ikke selv gør noget for virkelig at løfte og gøre en indsats for det.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

De sidste bemærkninger fra hr. Carsten Andersen får mig til at fremdrage et par ting.

Der er bestemt også tale om, at samfundet har et ansvar. Det har jeg ikke bestridt. Jeg har bare sagt, at hjemmet også har et stort ansvar.

I anledning af de konkrete ting, som hr. Carsten Andersen nævner: hvordan var situationen for nogle år siden med hensyn til børnetilskuddene? Da skete der gentagne gange under den tidligere regering besparelser. Heldigvis blev de ikke så store, som regeringen havde lagt op til, men alligevel.

Hvad er situationen nu? Der er indgået et bredt forlig – desværre er SF ikke med – som har forhøjet børnetilskuddene væsentligt. Er det udtryk for en nedskæring? Hvad med fripladsgrænserne? Er de nedsat, for nu at nævne et andet eksempel. Og jeg kunne nævne flere andre.

Der er nogle økonomiske rammer, det er korrekt, men der skal føres en sådan generel økonomisk politik, at der er mulighed for sociale forbedringer. Den finanslov, vi vedtog for godt en måned siden i dette Ting, var ikke en besparelsesfinanslov. Tværtimod har vi flere eksempler på kontanthjælpsområdet, hvor der skete en del forbedringer. Det tror jeg også hr. Carsten Andersen vil vedstå.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Der er et smukt og meget blankt ord, som vi har hørt den ene gang efter den anden i denne debat, og det er ordet nytænkning. Fru Hanne Severinsen taler om nytænkning, hr. Kofod-Svendsen taler om nytænkning.

Nu kunne jeg egentlig godt tænke mig nogle rigtige, levende eksempler på, hvad det er, den nytænkning går ud på. Sådan som jeg hidtil har hørt det, drejer det sig om at fastslå, at forældrene og hjemmet har det store og så godt som eneste ansvar. Jeg har ikke hørt nogen eksempler på den nytænkning, hvorefter det vil blive nemmere for forældrene at løfte det ansvar og leve op til de

nye byrder, som hr. Kofod-Svendsen og fru Hanne Severinsen nu vil pålægge dem.

Jeg vil gerne vide, hvad det er for nogle ansvarlige rammer, man ønsker at give forældre og børn, for at nytænkningen og en ny følelse af værdi og værdighed kan komme til at gælde i det her samfund. Jeg synes, det er et tomt ord. Jeg synes ikke, det er så tomt, når socialministeren bruger ordet, men jeg synes, det er tomt, og jeg synes, det er uendelig gammeldags nytænkning, når det er hr. Kofod-Svendsen og fru Hanne Severinsen, der siger tingene.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Hr. Carsten Andersen for endnu en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Jeg forstår det sådan, at hr. Kofod-Svendsen ønsker at stemme med tilbagevirkende kraft. Det, at hvad man stemte i går, kunne man godt tænke sig at lave om i dag, har vi hørt før.

Så vidt jeg er orienteret, har Kristeligt Folkeparti stemt for nedskæringer af børnetilskuddene. Det mener jeg er helt klart, men det kan vi få undersøgt, og under alle omstændigheder kan hr. Kofod-Svendsen vel afkræfte eller bekræfte det.

Denne børnecheck dækker man sig ligesom bag ved og siger: nu har vi da gjort nogle ting og vist ansvar. Men den børnecheck har man jo givet anvisninger på skal anvendes til en lang række ting: hvis ikke I anvender den til disse ting, så er I uansvarlige. Samtidig giver man ikke nogen muligheder.

Det giver én fornemmelsen af, at man bare betaler sig fra problemerne herinde ved at sende checks ud, og det er en børnepolitik, som absolut ikke er værdig.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Der er nu korte bemærkninger til fru Hanne Severinsen og hr. Kofod-Svendsen, og derefter går vi over til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg skal ikke blande mig i fru Ingerlise Koefoeds måde at give karakter på. Jeg vil